

Kohtuasi C-112/21

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

25. veebruar 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. veebruar 2021

Hageja:

X BV

Kostja:

Classic Coach Company vof

Y

Z

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN (Madalmaade kõrgeim kohus)

TSIVIILKOLLEGIUM

[...]

Kuupäev 19. veebruar 2021

KOHTUOTSUS

Kohtuasjas

X [hageja] B.V.,

kelle asukoht on [äriühingu asukoht],

kassatsioonkaebuse esitaja [...], edaspidi: [hageja],

[...]

vs

1. V.O.F. CLASSIC COACH COMPANY, asukoht Almere (Madalmaad),

2. Y [kostja 2],

elukoht [elukoht],

3. Z [kostja 3],

elukoht [elukoht],

vastustaja kassatsioonimenetluses [...], edaspidi ühiselt: CCC jt,

[...]

1. Menetluse käik

[...] [...] [Andmed menetluse kohta]

2 Lähtekohad ja asjaolud

2.1

Kassatsioonimenetluse raames lähtutakse järgnevatest asjaoludest:

(i) Aastatel 1968–1977 olid vennad [puudutatud isik 2] (edaspidi „[puudutatud isik 2]“) ja [puudutatud isik 3] (edaspidi „[puudutatud isik 3]“) Amersfoort’is (Madalmaad) asuva täisühingu osanikud [lk 2], mis tegeles bussireiside korraldamisega nime all „Reis- en Touringcarbedrijf Amersfoort’s Bloei“ (edaspidi „Amersfoort’s Bloei 1968“).

(ii) Amersfoort’s Bloei 1968 tegeles aastatel 1969 või 1970 kuni 1977. aastani reisijateveoga bussidega, mis kandsid tähist „[B]“. [Puudutatud isik 1] oli [puudutatud isiku 2] ja [puudutatud isiku 3] isa, kes tegeles ajavahemikul 1935 kuni oma surmani 1971. aastal bussireisijate juhuveoga.

(iii) [Puudutatud isik 2] asutas 1975. aastal piiratud vastutusega äriühingu [hageja]. [Hageja] asukohaks oli (äriühingu asukoht) ja see tegeles reisijateveoga. Alates 1975. või 1978. aastast kasutab [hageja] kaubanime „[A]“ ja/või „[hageja]“.

(iv) Aastal 1977 astus [puudutatud isik 2] Amersfoort’s Bloei 1968-st välja, [puudutatud isik 3] jätkas koos oma abikaasa kui kaasosanikuga ettevõtlust Amersfoortis (Madalmaad) asuva piiratud vastutusega äriühinguna nime all „Reis-

en Touringcarbedrijf Amersfoort's Bloei B.V.“ (edaspidi „Amersfoort's Bloei B.V. 1977“).

(v) Aastal 1991 asutas [puudutatud isik 3] koos oma abikaasaga maksuõiguslikel põhjustel Amersfoortis (Madalmaad) asuva täisühingu „V.O.F. Amersfoort's Bloei“ (edaspidi „Amersfoort's Bloei 1991“). Amersfoort's Bloei B.V. 1977 ja Amersfoort's Bloei 1991 eksisteerisid samaaegselt.

(vi) Amersfoort's Bloei B.V. 1977 ja Amersfoort's Bloei 1991 kasutasid ajavahemikul 1977–1997 reisijateveobussidel tähiseid, mille osaks oli nimi „[puudutatud isik 3]“.

(vii) Pärast [puudutatud isiku 3] surma 1995. aastal, jätkasid [puudutatud isiku 3] kaks poega Amersfoort's Bloei 1991 ettevõtlust nime all „V.O.F. Classic Coach Company“ (edaspidi „CCC“). CCC asukoht oli algul Amersfoortis (Madalmaad), alates 1996. aastast Diemen-is (Madalmaad) ja alates 2006. aastast ka Almeres (Madalmaad).

(viii) CCC kasutas igal juhul alates 2001. aastast reisijateveo raames tähist „[C]“. Juba mõned aastad on CCC reisibusside tagaküljele kantud tähis „[D] [puudutatud isik 3]“.

(ix) [Hagejale] kuulub 15. jaanuaril 2008 registreeritud Beneluxi sõnamärk [hageja], mis registreeriti numbril [006] all muu hulgas klassi 39 kuuluvate teenuste, kaasa arvatud bussireisijateveo teenuste jaoks.

2.2

Käesolevas menetluses taotleb [hageja] muu hulgas, et CCC jt lõpetaksid tema Beneluxi sõnamärgi [hageja] ja kaubanimede [A] ja [hageja] suhtes mistahes kaubamärgiõiguste rikkumise ja hoiduksid sellest ka tulevikus.

[Hageja] põhistas hagi sellega, et CCC jt rikkusid Beneluxi intellektuaalomandi konventsiooni artikli 2.20 lõike 1 punktide b ja d (vana redaktsioon) (nüüd: artikli 2.20 lõike 2 punktid b ja d) (edaspidi „BÜGE“) alusel talle kuuluvaid kaubamärgiõigusi ja kaubanimeseaduse (Handelsnaamwet, edaspidi „HnW“) artiklist 5 tulenevat kaubanimeõigust, kasutades tähist „[puudutatud isik 3]“.

2.3

CCC jt vaidlesid vastu väidetavale kaubamärgiõiguse rikkumisele, tuginedes BÜGE artikli 2.23 lõikele 2 (vana redaktsioon). Nimetatud sätte kohaselt ei saa kaubamärgi omanik vaidlustada sarnase tähise kasutamist kaubandustegevuse käigus, kui ja kuivõrd see on [lk 3] kaitstud varasema, ühe Beneluxi-riigi poolt tunnustatud, ainult konkreetses paikkonnas kehtivate õigusnormide järgi.

CCC jt vaidlesid kaubanimeõiguse väidetava rikkumise vastu, viidates muu hulgas aegumisele.

2.4

Rechtbank (esimese astme kohus, Madalmaad) rahuldab [hageja] hagi.

2.5

Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) tühistas Rechtbanki (esimese astme kohus, Madalmaad) otsuse ja jättis [hageja] hagi rahuldamata.¹

Sellega seoses märkis Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) kassatsioonimenetlusega seonduvalt järgmist:

Väidetav kaubamärgiõiguse rikkumine

[Hageja] käsitleb tähise [puudutatud isik 3] vaidlustatud kasutamist CCC reisijaveobussidel kaubamärgi ja kaubanime (osalise) kasutamisenä. CCC jt on seisukohal, et seda kasutust tuleb käsitleda ainult kaubanime kasutamisenä. Kuna poolte vahel selles küsimuses vaidlust ei ole, loeb Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) tähise „[puudutatud isik 3]“ vaidlustatud kasutamise igal juhul kaubanime (osaliseks) kasutamiseks. Kas tegemist on ka asjaomase kaubamärgi kasutamise, jääb järgnevaid kaalutlusi arvestades lahtiseks. Kui CCC jt kasutasid nime [puudutatud isik 3] juba kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisel 15. jaanuaril 2008 identsel või sarnasel viisil – igal juhul kaubanime(de) olulise osana –, ei saa [hageja] BÜRE artikli 2.23 lõike 2 kohaselt „varasema õiguse“ sellist kasutamist vaidlustada. [...]

Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) lähtub sellest, et CCC vedas reisijaid alates 2006. aastast kõigepealt ühe ja hiljem kahe kaasaegse reisijaveobussiga, mille tagaosale oli kantud [puudutatud isiku 3] nimi ja selle all või kõrval veebilehe aadress www.[D].nl. [Puudutatud isiku 3] nime kasutamist sellisel viisil tuleb käsitleda kaubanime kasutamisenä. See toob endaga kaasa selle, et CCC jt võivad edukalt tugineda BRÜGE artikli 2.23 lõikele 2 ning kaubamärgiõiguse rikkumise lõpetamise taotlust ei saa rahuldada. [...]

Väidetav kaubanimeõiguse rikkumine

Kuna CCC jt väidavad, et [hageja] kasutab kaubanime alates 1978. aastast ning CCC ei kasutanud seda enne 1991. aastat, leiab Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad), et [hagejal] on varasem õigus kaubanimele kui CCC-l. Vaidlustatud kaubanime ([D] [puudutatud isik 3]) kasutamise tõttu CCC poolt esineb tõenäosus, et avalikkus ajab selle nime segi hageja kaubanimega ([A] ja [hageja]). Kõikides nendes kaubanimedes on eristavaks osaks nimelt nimi [hageja], kusjuures pooled tegutsevad identsel tegevusaladel ja osaliselt samas valdkonnas ja naabruses asuvate ettevõtjatena. [...]

¹ Gerechtshof Den Haag (Haagi apellatsioonikohus, Madalmaad), 12. veebruar 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:1530.

Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) on seisukohal, et CCC jt võisid eeldada, et [hageja] ei vaidlusta kaubanime [D] [puudutatud isik 3] kasutamist CCC reisijaveobussidel. Seejuures arvestab Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) asjaoludega, et hageja talus ajavahemikul 1977–1997 Amersfoort's Bloei-äriühingute ja CCC poolt selliste reisijaveobusside kasutamist, millele on kantud kaubanimed, mille puhul nimi [hageja] oli eristav ja igal juhul tervikmuljes oluline element, et CCC võis mõistlikult lähtuda sellest, et hageja on alates 2007. aastast talunud, et CCC vedas (taas) reisijaid [lk 4] bussidega, millele olid kantud kaubanimed [puudutatud isik 3] ja www.[D].nl/[D] [puudutatud isik 3], et Amersfoort's Bloei-äriühingud ja hageja olid koos töötanud umbes kakskümmend aastat ja et nimi [hageja] kaubanimena (või kaubanime osana) pärineb puudutatud isikute ühise vanaisa ettevõttest. Neil asjaoludel ei ole heausksuse põhimõtte kohaselt lubatav, et [hagejal] oli 2015. aasta lõpus veel võimalik vaidlustada sellist kasutamist tema varasemate õiguste alusel, mis tal kaubanimele olid. Tõdemus, et CCC jt võisid eeldada, et hageja ei vaidlusta tähise [puudutatud isik 3] kasutamist tema reisibussidel, kehtib seda enam, et hageja talus pikka aega seda, et CCC kasutas tähist [C] reisijateveoks kasutatavatel oldtimer-bussidel. CCC jt märgivad, et nii oli see alates 1991. aastast. Hageja nõustus sellega või vähemalt ei vaidlustanud, et CCC-l oli 1997. aastal kaks ja 2006. aastal neli oldtimer-bussi, millele oli igal juhul alates 2001. aastast kantud tähis [C] ja et ta teadis seda. Hageja talus sellist kasutamist seetõttu vähemalt neliteist aastat. [...]

Isegi kui tuleks lähtuda sellest, et hagejale ei olnud alates 2007. aastast teada, et CCC kasutasid [hageja] kaubanimedid oma reisibussidel ja ta ka ei pidanud seda teadma, piisab käesoleva juhtumi teistest asjaoludest ([hageja] poolt kaubanimede reisibussidel kasutamise talumine ajavahemikul 1977–1997 ja oldtimer-bussidel alates 2001. aastast), et eeldada, et CCC-l oli õigustatud ootus, et [hageja] ei vaidlusta seda, et nad kasutavad kaubanime [D] [puudutatud isik 3] oma reisibussidel. [...]

Eelnevast tuleneb, et CCC jt võivad kaubanimest tulenevate nõuete vastu tugineda edukalt aegumisele ja ka see osa hagist tuleb jätta rahuldamata. [...]

3 Apellatsioonkaebuses esitatud väite hindamine kassatsioonimenetluses

3.1

Apellatsioonkaebuse väite osad III kuni VIII puudutavad Gerechtshof'i (apellatsioonikohus, Madalmaad) otsust ja selle aluseks olnud põhjendust [...], milles nõustuti CCC jt viitega aegumisele kaubanimest tulenevate hageja nõuete vastu.

Nendes väiteosades esitatud vastuväited ei ole kassatsioonkaebuse rahuldamise aluseks. [...] [menetlusnorm]

3.2

I väiteosas vaieldakse vastu Gerechthof (apellatsioonikohus, Madalmaad) otsusele, et CCC jt võivad edukalt tugineda BÜGE artikli 2.23 lõikele 2 (vana redaktsioon).

Selles väiteosas märgitakse muu hulgas, et Gerechthof (apellatsioonikohus, Madalmaad) on asunud väärale õiguslikule seisukohale, [...] otsustades, et CCC jt said tugineda BÜGE artikli 2.23 lõikele 2 (vana redaktsioon) juba juhul, kui nad kasutasid kaubanime [puudutatud isik 3] enne kaubamärgi registreerimiseks esitamist 15. jaanuaril 2008 või sellel ajahetkel. Selles I väiteosas tuuakse esile, et CCC jt said tugineda BÜGE artikli 2.23 lõikest 2 (vana redaktsioon) tulenevale piirangule ainult siis, kui nende kaubanimi on varasem kui hageja oma. Kuna Gerechthof (apellatsioonikohus, Madalmaad) [...] märkis, et hageja õigused kaubanimele on varasemad kui CCC jt omad, ning [...] otsustas, et [lk 5] hageja ja CCC jt kaubanimede puhul esineb segiajamise tõenäosus, siis ei olnud CCC jt-l „varasemat õigust“ BÜGE artikli 2.23 lõike 2 (vana redaktsioon) tähenduses.

3.3.1

Keskne küsimus, mis tekib I väiteosas, on see, millal on tegemist „varasema õigusega“ BÜGE artikli 2.23 lõike 2 (vana redaktsioon) tähenduses. Nimetatud säte ütleb:

„Ainuõigus kaubamärgile ei hõlma õigust vaidlustada sarnase tähise kasutamist kaubandustegevuse käigus, kui ja kuivõrd see on kaitstud varasema, mõne Beneluxi-riigi õigusaktide kohaselt tunnustatud, ainult konkreetses paikkonnas kehtiva õigusega.“

3.3.2

BÜGE artikli 2.23 lõige 2 (vana redaktsioon) võttis üle kaubamärgidirektiivide 89/104/EMÜ² ja 2008/95/EÜ³ (kehtetuks tunnistatud) artikli 6 lõike 2. Viimases direktiivis kõlas see säte järgnevalt:

„Kaubamärk ei anna selle omanikule õigust keelata kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus varasemat õigust, mis kehtib ainult konkreetses paikkonnas, kui seda õigust tunnustatakse kõnealuse liikmesriigi õigusaktidega ja selle territooriumi piires, kus seda tunnustatakse.“

3.3.3

² 21. detsembri 1988. aasta esimene Nõukogu direktiiv 89/104/EMÜ, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT 2008, L 299, lk 25).

Kaubamärgidirektiivi 2008/95/EÜ artikli 6 lõige 2 on võetud nüüd üle kaubamärgidirektiivi (EL) 2015/2436⁴ artikli 14 lõikesse 3 peaaegu muutmatul kujul. See säte võeti üle praeguse BÜGE artikli 2.23 lõikega 2, mis on samuti peaaegu identne selles menetluses otsustava BÜGE artikli 2.23 lõikega 2 (vana redaktsioon).

3.3.4

Käesolev menetlus algas 2015. aasta lõpus (kui hageja nõudis CCC jt-lt kaubamärgiõiguse rikkumise lõpetamist). Seetõttu kohaldub kaubamärgidirektiiv 2008/95/EÜ.⁵

3.3.5

Hoge Raad'i (Madalmaade kõrgeim kohus) hinnangul esineb põhjendatud kahtlus kuidas vastata küsimusele, millal võib eeldada, et tegemist on „varasema õigusega“ kaubamärgidirektiivi 2008/95/EÜ (kehtetuks tunnistatud) artikli 6 lõike 2 tähenduses. Euroopa Liidu Kohus ei ole selle kohta seisukohta veel võtnud.

3.3.6

On mõeldav, et „varasema õiguse“ eeldamiseks selle sätte tähenduses nagu Gerechthof (apellatsioonikohus, Madalmaad) seda tegi, piisab, kui kolmas isik kasutas kaubandustegevuse käigus vastava liikmesriigi õigusaktide järgi tunnistatud õigust enne kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist.

3.3.7

Mõeldav on ka see, et „varasemat õigust“ võib eeldada vaid siis, kui vastavate liikmesriigi õigusaktide kohaselt võib kaubamärgi omanik keelata selle kasutamise selle varasema õiguse alusel. **[lk 6]**

Sellega seoses olgu märgitud, et Itaalia delegatsioon tegi algselt ettepaneku sõnastada kaubamärgidirektiivi 89/104/EMÜ artikli 6 lõike 2 järgnevalt:⁶

„The trade mark shall not entitle the proprietor to prohibit a third party from using, in the course of trade, an earlier right which only applies in a particular locality if such use is confined to the territory where that right is recognized by the laws of the Member State in question, *even though that right may no longer be*

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2436, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2015, L 336, lk 1).

⁵ Vt Euroopa Kohtu 3. märtsi 2016. aasta otsus kohtuasjas Daimler, C-179/15 (EU:C:2016:134 (, p 19).

⁶ 15. oktoobri 1986. aasta noot 9377/86, lk 12, allmärkus 26: <https://www.cipil.law.cam.ac.uk/projecteuropean-travaux/trade-marks-directive>.

invoked against the later registered trade mark. “[Hoge Raadi (Madalmaade kõrgeim kohus) kursiiv] [„Kaubamärk ei anna omanikule õigust keelata kolmandal isikul varasema õiguse kasutamist kaubandustegevuse käigus, mis kehtib ainult konkreetses paikkonnas, kui see toimub territooriumil, kus see õigus on vastava liikmesriigi õigusaktide kohaselt tunnustatud, *isegi kui varasemat õigust ei saa registreeritud kaubamärgi suhtes enam kohaldada.*”]

Kursiivis tekstiosa ei võetud lõpuks kaubamärgidirektiivi 89/104/EMÜ artikli 6 lõike 2 sõnastusse.

Lisaks olgu tähelepanu juhitud asjaolule, et kaubamärgidirektiivi 2008/95/EÜ artikli 4 lõike 4 punkti c kohaselt ja kaubamärgidirektiivi (EL) 2015/2436 artikli 5 lõike 4 punkti b kohaselt võib iga liikmesriik sätestada, et kaubamärki ei registreerita või kui see on registreeritud, siis kuulub see kehtetuks tunnistamisele, kui ja kuivõrd kaubamärgi kasutamise võib keelata muu varasema õiguse tõttu.⁷

3.3.8

Lisaks on mõeldav, et kolmanda isiku „varasema õiguse“ eeldamise seisukohalt on oluline see, kas kaubamärgi omanikul on veel varasem (vastava liikmesriigi õigusaktidega tunnustatud) õigus kaubamärgina registreerimiseks esitatud tähisele ja kui see on nii, siis kas selle kolmanda isiku väidetavalt „varasema õiguse“ kasutamist võib keelata selle veel varasema õiguse alusel (vt käesolevas asjas allpool p. 3.3.9).

3.3.9

Gerechtshof (apellatsioonikohus, Madalmaad) otsustas käesolevas asjas, et kaubamärgi omanikul [hageja] on kaubamärgina registreerimiseks esitatud tähise „[hageja]“ suhtes veel varasem kaubanimeõigus kui CCC jt-1 [...]. Gerechtshofi (apellatsioonikohus, Madalmaad) hinnangul on [hageja] õigus keelata kaubanime [puudutatud isik 3] – CCC jt väitel „varasem õigus“ – kasutamist CCC jt poolt nende varasemate õiguste alusel kaubanimele, siiski aegunud [...].

Madalmaade õiguse kohaselt võib eeldada aegumist, kui õiguse omanik on käitunud viisil, mis ei ole hea usu põhimõtte kohaselt kooskõlas tema õiguse või tema pädevuse järgneva kasutamisega. Selleks ei piisa ainult aja möödumisest. Esinema peavad erilised asjaolud, mis on vastaspoolele andnud alust õigustatud ootuseks, et õiguse omanik ei kasuta enam oma õigust või mille tagajärjeks oleks vastaspoolele ebaõiglase koormuse või ta ebasoodsamasse olukorda seadmine, kui õigusele või pädevusele siiski tuginetaks.⁸

⁷ Vt ka Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009, ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT 2009, L 78, lk 1) artikli 8 lõike 4 punkt b ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001, Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) artikli 8 lõike 4 punkti b.

⁸ [tõlkimata]

Arvestades punktis 3.1. märgitud, tuleb käesolevas asjas eeldada seda, et CCC jt võivad enda kaitsmiseks [hageja] kaubanimeõigusega seotud nõuete vastu tugineda edukalt aegumisele. Eelnevast tuleneb, et [hageja] ei saa kaubanime [puudutatud isik 3] (CCC jt väitel „varasem õigus“) kasutamist CCC jt poolt keelata tuginedes oma veel varasemate õigustele kaubanimele.

3.3.10

Kuna vastus küsimusele, kuidas tõlgendada mõistet „varasem õigus“ direktiivi 2008/95/EÜ (kehtetuks tunnistatud) artikli 6 lõike 2 tähenduses, on käesoleval juhul tähtis I väiteosa hindamiseks ja vastus sellele küsimusele tekitab põhjendatult kahtlusi, esitab Hoge Raad (Madalmaade kõrgeim kohus) selle Euroopa Liidu Kohtule eelotsuseküsimusena. [lk 7]

3.4

[...] [Andmed liikmesriigi menetluse kohta]

4. Asjaolud ja lähtekohad, mis tuleb Euroopa Liidu Kohtul tõlgendamisel aluseks võtta

Hoge Rad (Madalmaade kõrgeim kohus) viitab eelnevates punktides 2.1 kuni 2.5 ja 3.3.9 nimetatud asjaoludele ja lähtekohtadele, mis tuleb aluseks võtta eelotsuseküsimustele vastamisel.

Lisaks on lähtekohaks asjaolu, et hageja kaubanimed „[A]“ ja „[hageja]“ ning CCC jt kaubanimi [puudutatud isik 3] on Madalmaades tunnustatud õigused kaubamärgidirektiivi 2008/95/EÜ (kehtetuks tunnistatud) artikli 6 lõike 2 tähenduses.

5. Eelotsuse küsimused

1. Kas tuvastamiseks, et esineb kolmanda isiku „varasem õigus“ direktiivi 2008/95/EÜ (kehtetuks tunnistatud) artikli 6 lõike 2 tähenduses,

a) on piisav, et see kolmas isik kasutas vastava liikmesriigi õigusaktides tunnustatud õigust kaubandustegevuse käigus enne kaubamärgiõiguse registreerimiseks esitamist, või

b) on vajalik, et vastavate liikmesriigi õigusaktide kohaselt võib kaubamärgi omanik keelata sellel kolmandal isikul kaubamärgi kasutamise selle varasema õiguse alusel?

2. Kas vastamisel küsimusele 1 omab veel tähtsust, kas kaubamärgi omanikul on veel varasem (vastava liikmesriigi õigusaktide kohaselt tunnustatud) õigus kaubamärgina registreeritud tähisele ning kui see on nii, siis kas omab tähtsust,

kas kaubamärgi omanik võib keelata kolmandal isikul väidetavalt „varasema õiguse“ kasutamise selle veel varasema, tunnustatud õiguse alusel?

6 Otsus

[...] [Hoge Raad (Madalmaade kõrgeim kohus) esitab nimetatud küsimuse, menetluse peatamine]

[...] [allkiri]

TÖÖDOKUMENT